Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2025/2075

14.10.2025

VERORDENING (EU) 2025/2075 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van 8 oktober 2025

tot wijziging van Verordening (EU) nr. 909/2014 wat betreft een kortere afwikkelingscyclus in de Unie

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ([1]),

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ([2]),

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ([3]),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad ([4]) regelt de afwikkelingsperiode voor de meeste transacties in overdraagbare effecten die worden verricht op handelsplatforms. Onder voorbehoud van bepaalde uitzonderingen valt de voorgenomen afwikkelingsdatum voor dergelijke transacties niet later dan op de tweede werkdag nadat de transactie plaatsvindt. Die periode wordt de "afwikkelingscyclus" genoemd. Het voorschrift dat de afwikkeling uiterlijk op de tweede werkdag na de transactie plaatsvindt, wordt de "T+2-afwikkelingscyclus" of eenvoudigweg "T+2" genoemd.

(2) Door langere afwikkelingsperioden voor transacties in overdraagbare effecten worden de risico's voor de transactiepartijen verhoogd en de mogelijkheden voor kopers en verkopers om andere transacties aan te gaan, beperkt. Om die redenen zijn veel rechtsgebieden van derde landen overgegaan op een afwikkelingsperiode van één werkdag nadat de transactie plaatsvindt ("T+1") of zijn ze bezig of van plan daarop over te gaan. De wereldwijde verschuiving naar kortere afwikkelingsperioden leidt echter tot discrepanties tussen de financiële markten van de Unie en de mondiale financiële markten. Die discrepanties zullen toenemen wanneer meer landen overgaan op een T +1-afwikkelingscyclus, waardoor de door dergelijke discrepanties veroorzaakte kosten voor marktdeelnemers in de Unie zullen stijgen. Bovendien is op sommige kapitaalmarkten de afwikkelingscyclus voor bepaalde soorten transacties al verkort tot T+0. In de Unie wordt door centrale effectenbewaarinstellingen reeds een niet te verwaarlozen aantal transacties op basis van T+0 afgewikkeld.

(3) In haar verslag van 18 november 2024 waarin de geschiktheid van een verkorting van de afwikkelingscyclus in de Europese Unie wordt beoordeeld, concludeerde de bij Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad ([5]) opgerichte Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten; European Securities and Markets Authority — ESMA) dat het verkorten van de afwikkelingscyclus in de Unie tot T+1 de risico's op de markt aanzienlijk zou verminderen, met name tegenpartijrisico's en volatiliteitsrisico's, en kapitaal zou vrijmaken dat niet langer nodig is om aan margeopvragingen te voldoen. De T+1-afwikkelingscyclus zou de kapitaalmarkten van de Unie ook in staat stellen gelijke tred te houden met de ontwikkeling van andere mondiale markten, waardoor de kosten in verband met de huidige discrepantie tussen afwikkelingsperioden wegvallen. Die afwikkelingscyclus zou ook bijdragen tot de verdere harmonisatie van de normen en marktpraktijken van ondernemingen in de Unie en meer in het algemeen tot het concurrentievermogen van de kapitaalmarkten van de Unie. De Commissie deelt die conclusies.

([1]) PB C, C/2025/2274, 14.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2274/oj.
([2]) PB C, C/2025/3203, 2.7.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/3203/oj.
([3]) Standpunt van het Europees Parlement van 10 september 2025 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad) en besluit van de Raad van 29 september 2025.
([4]) Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 236/2012 (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj).
([5]) Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj).

(4) Daarom is het passend een gerichte wijziging van Verordening (EU) nr. 909/2014 in te voeren om de huidige verplichte afwikkelingscyclus te verkorten tot niet later dan één werkdag nadat de transactie plaatsvindt. Die verkorting van de afwikkelingscyclus zou centrale effectenbewaarinstellingen er niet van weerhouden transacties vrijwillig af te wikkelen op dezelfde datum als de transactiedatum, indien dat technologisch haalbaar is.

(5) Met effectenfinancieringstransacties kunnen marktdeelnemers hun liquiditeits- en financieringsbehoeften op flexibele wijze beheren. Markttrends wijzen op een toenemend gebruik van dergelijke transacties op handelsplatforms. Bepaalde effectenfinancieringstransacties die op handelsplatforms worden verricht, zouden binnen het toepassingsgebied van de T+1-afwikkelingscyclus vallen. Gezien de niet-gestandaardiseerde aard van dergelijke transacties en met name de niet-gestandaardiseerde afwikkelingsperioden die de partijen bij dergelijke transacties mogelijk zouden moeten overeenkomen om hun doelstellingen te bereiken, en om te voorkomen dat de uitvoering ervan op handelsplatforms wordt ontmoedigd, moeten die transacties worden vrijgesteld van het voorschrift van de T+1-afwikkelingscyclus. Om elk risico op omzeiling van het voorschrift van de T+1-afwikkelingscyclus te voorkomen, mag de vrijstelling tegelijkertijd alleen van toepassing zijn indien de effectenfinancieringstransacties in kwestie zijn gedocumenteerd als één transactie die uit twee gekoppelde handelingen bestaat. Als gevolg daarvan en ten behoeve van het voorschrift van de T+1-afwikkelingscyclus moeten ongedocumenteerde effectenfinancieringstransacties aan dat voorschrift worden onderworpen. Margeleningstransacties hoeven niet expliciet te worden vrijgesteld, aangezien zij geen transacties in overdraagbare effecten zijn en daardoor buiten het toepassingsgebied van het voorschrift van de T+1-afwikkelingscyclus vallen.

(6) Verordening (EU) nr. 909/2014 voorziet in verschillende maatregelen om mislukte afwikkelingsoperaties aan te pakken, waaronder geldboetes voor nalatige deelnemers. De berekening van die geldboetes wordt bepaald aan de hand van de in Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/389 van de Commissie ([6]) vastgelegde parameters. Van de Commissie wordt verwacht dat zij de marktontwikkelingen, het volume van mislukte afwikkelingsoperaties en de bereidheid van de sector om aan het voorschrift van de T+1-afwikkelingscyclus te voldoen, bijhoudt en dienovereenkomstig bepaalt of er een aanzienlijk risico bestaat dat de overgang van een voorschrift van een T+2- naar een T+1-afwikkelingscyclus zou leiden tot een wezenlijke toename van het aantal mislukte afwikkelingsoperaties. Indien een dergelijk risico wordt vastgesteld, kan de Commissie, zo nodig, overwegen Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/389 dienovereenkomstig aan te passen, of andere passende maatregelen nemen binnen het toepassingsgebied van de in Verordening (EU) nr. 909/2014 vastgestelde bevoegdheden, om zowel de financiële als de niet-financiële negatieve gevolgen te beperken. Eventuele aanpassingen moeten van tijdelijke aard zijn, in verhouding staan tot het doel en bedoeld zijn om buitensporige kosten voor de sector te voorkomen.

(7) De ESMA moet de afwikkelingsefficiëntie tijdens de overgang naar een T+1-afwikkelingscyclus monitoren en daar vaker over rapporteren in de maanden onmiddellijk voorafgaand aan en onmiddellijk volgend op die overgang. In het licht van de vrijstelling van het voorschrift van de T+1-afwikkelingscyclus voor bepaalde soorten effectenfinancieringstransacties op grond van deze verordening, moet de ESMA bijzondere aandacht besteden aan de afwikkelingsefficiëntie van effectenfinancieringstransacties die op of buiten handelsplatforms worden verhandeld.

(8) Daarom moet Verordening (EU) nr. 909/2014 worden gewijzigd.

(9) Daar de doelstelling van deze verordening, namelijk de invoering van een kortere afwikkelingscyclus in de Unie, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, maar vanwege de omvang en de gevolgen ervan beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.

(10) Om ervoor te zorgen dat alle belanghebbenden voldoende voorbereid zijn en in staat zijn om op gecoördineerde en tijdige wijze over te gaan tot de T+1-afwikkelingscyclus, moet de datum van toepassing van deze verordening worden uitgesteld,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

([6]) Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/389 van de Commissie van 11 november 2016 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de parameters voor de berekening van geldboetes voor mislukte afwikkelingsoperaties en de bedrijfsactiviteiten van CSD's in lidstaten van ontvangst (PB L 65 van 10.3.2017, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/389/oj).

Artikel 1

Wijzigingen van Verordening (EU) nr. 909/2014

Verordening (EU) nr. 909/2014 wordt als volgt gewijzigd:

1) in artikel 5 wordt lid 2 vervangen door:

"2. Ten aanzien van in lid 1 bedoelde transacties in overdraagbare effecten die worden verricht op handelsplatforms, valt de voorgenomen afwikkelingsdatum niet later dan op de eerste werkdag nadat de transactie plaatsvindt.

Het in de eerste alinea vastgestelde voorschrift is niet van toepassing op:

a) afzonderlijk onderhandelde maar op een handelsplatform verrichte transacties;

b) op bilateraal verrichte maar aan een handelsplatform gemelde transacties;

c) op de eerste transactie indien voor de betrokken overdraagbare effecten initiële vastlegging in girale vorm op grond van artikel 3, lid 2, geldt;

d) de volgende effectenfinancieringstransacties, mits zij zijn gedocumenteerd als één transactie die uit twee gekoppelde handelingen bestaat:

i) verstrekte of opgenomen effectenleningen zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 7, van Verordening (EU) 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad (*);

ii) kooptransacties met wederverkoop of verkooptransacties met wederinkoop zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 8, van Verordening (EU) 2015/2365;

iii) retrocessietransacties zoals gedefinieerd in artikel 3, punt 9, van Verordening (EU) 2015/2365.

(*) Verordening (EU) 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende de transparantie van effectenfinancieringstransacties en van hergebruik en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2365/oj).";

2) artikel 74 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1, punt a), wordt het volgende punt ingevoegd:

"i bis) de categorieën transacties, de voorgenomen afwikkelingsdatum van de transacties en het feit of de transacties op of buiten handelsplatforms worden verricht;";

b) in lid 2, eerste alinea, wordt punt d) vervangen door:

"d) op verzoek van de Commissie, voor de in lid 1, punt a), i bis), en punten e), h), j) en k), bedoelde verslagen.";

3) in artikel 75 wordt aan de eerste alinea het volgende punt ingevoegd:

"a bis) de gevolgen voor de markt van, en de rechtvaardiging voor, de vrijstelling voor bepaalde soorten effectenfinancieringstransacties van het voorschrift om die niet later dan op de eerste werkdag nadat de transactie plaatsvindt, af te wikkelen, zoals bepaald in artikel 5, lid 2;".

Artikel 2

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 11 oktober 2027.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Straatsburg, 8 oktober 2025.

Voor het Europees Parlement	*Voor de Raad*
De voorzitter	*De voorzitter*
R. METSOLA	M. BJERRE